

تأثیر بازی درمانی مبتنی بر کارکردهای اجرایی در کاهش نارسایی هیجانی کودکان مبتلا به بیش فعالی

وحید خوش روش^۱، آرزو عاشقی^۲، فاطمه یعقوبی^۳^۱استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد واحد تنکابن^۲کارشناسی ارشد روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن^۳کارشناسی ارشد روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

چکیده

این پژوهش با هدف تعیین تأثیر بازی درمانی مبتنی بر کارکردهای اجرایی در کاهش نارسایی هیجانی کودکان مبتلا به بیش فعالی انجام شد. طرح پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل و آزمایش است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دارای اختلال بیش فعالی می باشند. حجم نمونه ۳۰ نفر از دانش آموزان دارای اختلال بیش فعالی که ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه کنترل قرار گرفتند لذا به روش نمونه گیری تصادفی در دسترس انتخاب شدند. به منظور گرد آوری داده ها از آزمون SNAP-IV سوانسون، نولان و پلهام (۱۹۸۰)، آزمون استروپ (۱۹۳۵)، آزمون ناگویی خلقی تورنتو استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد)، تحلیل کوواریانس به کمک نرم افزار آماری SPSS۲۰ استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد اثر بازی درمانی مبتنی بر کارکردهای اجرایی بر توانایی برنامه ریزی و توجه انتخابی و کاهش نارسایی هیجانی با $\eta^2_{\text{Partial}} = ۰/۸۷$ ، $F(۳,۲۳) = ۵۰/۵۶$ ، $wilk's\ Lambda = ۰/۱۳۲$ ، اثر معنی داری داشته است ($P < ۰/۰۱$). نتایج نشان داد که بازی درمانی مبتنی بر کارکردهای اجرایی بر کاهش نارسایی کودکان مبتلا به بیش فعالی تأثیر دارد.

واژه‌های کلیدی: بازی درمانی، کارکردهای اجرایی، نارسایی هیجانی، بیش فعالی.